

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRISKE SVOJINE

KLASA 63 (3)

IZDAN 1 APRILA 1937.

PATENTNI SPIS BR. 13143

Auto Union Aktiengesellschaft, Chemnitz i. Sa., Nemačka.

Motorno vozilo, naročito za predele bez puteva

Prijava od 15 oktobra 1935.

Važi od 1 septembra 1936.

Haznačeno pravo prvenstva od 15 oktobra 1934 (Nemačka)

Pronalazak se odnosi na motorno vozilo, naročito za predele bez puteva, čiji su točkovi pojedinačno vodeni, pogonjeni i upravljeni.

Korisnost izvesnog vozila u predelima bez puteva zavisi u prvom redu od toga, kako se može da izvuče iz teških položaja. Ako se jedno takvo vozilo zaglibi, to moraju njegovi točkovi prvo sebi da naprave brazdu kolosek, koja omogućuje stabilno vodenje, snažan pogon i sigurno krmanje. Ako se točkovi postave na oscilišće poluosovine, to njihovo kretanje na preturanje uslovljava bočno širenje brazde, usled čega točkovi pored velikih bočnih sile moraju savladivati još i znatne sile razmicanja, koje u istoj veličini ometaju elastičnost i krmanje. Ako pak točkovi bivaju vodeni krmilima koja oscilišu u pravcu voženja, to istina usled paralelnog vodenja ne nastaju nikakve dopunske sile razmicanja, no ipak iz razloga izmaha krmila potrebno veliko spuštanje i kosi položaj krmila uslovljavaju velika dopunska naprezanja, dok se sposobnost točka za krmanje ometa brazdom (kolosekom) koja se menja usled elastičnog ugibanja. Ako se najzad točkovi vode u čaurama vertikalno, to osni nagib i brazda istina ostaju konstantni, ali dužina vodenja čaure obično nije dovoljna, da se u istoj izbegnu zaglavljivanja koja potiču usled iz bočnih sile i da se obezbedi dovoljna elastičnost i krmanje.

U koliko se takvo jedno vozilo upotrebljuje za vojne ciljeve, njegova upotrebljivost zavisi i od toga, koliko njegovi

važni po rad delovi nezavisno od ostalih mera zaštite ostaju obezbedeni od neprijateljskog dejstva. Dakle u drugom redu se dolazi na to, da se vodenje, pogon i krmanje tako izvedu, da se njihova radna sposobnost završava tek eventualnim kvarom točka — i tada samo ograničenim na točak. Kod točkova postavljenih na oscilišće poluosovine istina točkovi pružaju čak dovoljnu samozaštitu protiv direktnog neprijateljskog dejstva; ali pošto je točak iapk samo jednim upravljačem sa najviše dva zglobo priključen na okvir, to bi indirektno neprijateljsko dejstvo moglo proizvesti tako velika dopunska naprezanja, da nije više sigurno savladivanje njegovog vodenja, pogona ili krmanja. Kod krmilima ili čaurama vodenih točkova, koji su samo jednim zglobom priključeni na okvir, uvećava se ova nezgoda još i time, što delovi vodiljnih, pogonskih i upravljačkih članova ne mogu više biti pokriveni samim točkom, usled čega su ovi u povećanoj meri izloženi neprijateljskom dejstvu. Kod ovih poslednjih bi se dakle moglo zamisliti, da vodenje, pogon ili krmanje u opasnost dovedenog točka propada, a da ovaj sam ne bude izložen razaranju.

Tome nasuprot pronalazak se sastoji u jednovremenoj upotrebi sledećih po sebi poznatih odlika za sve točkove: pojedinačno vodenje pomoću poprečno oscilišućih četvorougaonika, pojedinačni pogon pomoću poprečnih zglobnih osovina i pojedinačno krmanje pomoću podeljenih poluga za kolosek (trag). Time je jednom

postignuto, da točak bez bočnog dejstva na razmicanje može naći svoj kolosek (brazdu) i da se stoga srazmerno lako može izvući iz teških položaja, a da pri tome ne treba da se ima bojati da će se smanjiti sposobnost za pogon i krmanjenje. Time je dalje postignuto, da svi važni po rad delovi, kao krmila, poprečne osovine za kolosek budu samim točkom kao kakvim štitom spolja pokriveni, pri čemu poprečno postavljanje ovih delova ne samo da omogućuje dalekosežnu nezavisnost od mera, već i izrazito sa unutrašnje strane postavljanje na okviru. Pošto se vodenje točka sastoji iz bar dva krmila, koja se mogu pomoći po dva zglobova priključiti na točak i okvir, to se snošljive bočne sile svagda rastavljaju u parove sila i unekoliko se prenose na okvir. Točak je prema tome i pri indirektnom neprijateljskom dejstvu zaštićen protiv prekomernih naprezanja, koja bi mogla smanjiti njegovu sposobnost za rad (pogon). Pri tome ostaju svi po rad važni delovi dobro pristupni i mogu stoga za sebe, dakle bez izgrade drugih delova, biti popravljeni ili zamjenjeni. Dakle sa ovim poznatim odlikama, koje su do sada našle primene samo kod drumskih kola, postignuto je vozilo, koje može lako da se izvuče iz svih teških položaja i takođe da veoma dalekosežno izdrži i eventualna neprijateljska dejstva.

Dalje odlike pronalaska se vode iz sledećeg opisa i priloženih nacrta, na kojima je predmet pronalaska bliže pokazan.

Sl. 1 pokazuje izgled pozadi. Sl. 2 pokazuje izgled sa strane, delimično u preseku. Sl. 3 pokazuje izgled odozgo i sl. 4 pokazuje izgled spreda voznog postolja bez krmila. Sl. 5 pokazuje izgled sa strane, delimično u preseku i sl. 6 izgled odozgo voznog postolja bez vodilje. Sl. 7 pokazuje presek po liniji VII—VII iz sl. 5.

Okvir vozila sastoji se iz dva podužna nosača a_1 , a_2 , koji su uglavnom postavljeni uzajamno paralelno i izvedeni su u vidu sanduka. Podužni nosači a_1 , a_2 su uzajamno vezani pomoći više poprečnih nosača, i to pomoći krajnjih nosača b_1 , b_2 i medunosača n_1 , n_2 odnosno n_3 , n_4 u vidu slova U. Ali podužni nosači a_1 , a_2 mogu po potrebi biti još ukručeni i pomoći diagonalnih nosača. Prednji točkovi c_1 , c_2 i zadnji točkovi c_3 , c_4 su pomoći poprečno oscilišućih krmilnih četverouglova vodenim pojedinačno prema ovom okviru. Svaki krmilni četverougao sastoji se iz dva približno trouglasta krmila d_1 , d_2 , koja se nalaze uzajamno paralelno i od kojih je gornje izvedeno kraćim no donje, da bi se smanjile promene koloseka (traga) pri ugibanju (oscilisanju) točkova. Krmila d_1 ,

d_2 su sa strane osovina vezana pomoći po dva zglobova e_1 , e_2 sa nosačem c_a osovinских krakova i sa strane okvira su sa po dva zglobova e_3 , e_4 vezana sa okvirom, koji na ovom mestu usled medunosača n_1 , n_2 , odnosno n_3 , n_4 pretrpljuje znatno ukručenje. U krmilnim četverouglima su postavljene dve nevodene zavrtačiske opruge f_1 , f_2 , koje se s jedne strane naslanjavaju na donje krmilo d_2 a s druge strane za odgovarajuće okvirne oporce n_a , tako, da se sabijaju pri oscilisanju točka.

Prednji točkovi c_1 i c_3 i zadnji točkovi c_2 i c_4 pogonjeni su preko poprečnih zglobnih osovina m_1 i m_2 , odnosno m_3 i m_4 , koje se pružaju između zavrtačiskih opruga f_1 , f_2 i između krmila d_1 , d_2 . Osovine m_1 , m_2 i m_3 , m_4 su s jedne strane pomoći ukrsnih zglobova m_1 vezane sa mehanizmima i_2 , i_3 za izravnjanje i s druge strane pomoći ukrsnih zglobova m_1 sa točkovima koji su smešteni u nosaču c_a osovinских krakova, tako, da pogon pri oscilisanju točkova ne može biti ometan. Mehanizmi i_2 , i_3 za izravnjanje su utvrđeni na medunosačima n_1 , n_2 odnosno n_3 , n_4 i nalaze se iznad pogonskih osovina l_1 , l_2 u vezi sa srednjim mehanizmom i_1 koji radi sa automatskom zaprekom. Usled toga može pogon vozila biti i tada održavan, kada eventualno točkovi jedne osovine usled teškog terena ili usled nedovoljnog sastava tla dospu do klizanja. Da bi se izbeglo brzo reagovanje dejstva izravnjanja u spoljnim mehanizmima i_2 , i_3 za izravnjanje, mogu i svi mehanizmi za izravnjanje biti izvedeni sa automatskim zapiranjem.

Pogonski motor g i mehanizam h za promenu brzine naizmenično su složeni sa kutijom zadnjeg mehanizma i_3 za izravnjanje, da bi se postigla jednostavna konstrukcija kojom se izvodi ušteda u prostoru i da bi se izbegle velike strčeće težine. Pogonski motor g je pri tome postavljen iza zadnje osovine, pri čemu je njegova krivajna osovina postavljena znatno više nego sredine točkova, da bi se obezbedila potrebna sloboda dna u terenu i jednostavan prolaz ka menjačkom mehanizmu. Menjački mehanizam h za brzinu je pak postavljen pred zadnjom osovinom, pri čemu je njegova glavna osovina postavljena samo približno u visini pogonskih osovina l_1 , l_2 , da bi se omogućilo lako postavljanje konstrukcije odozgo. Srednji mehanizam i_1 za izravnjanje je neposredno vezan sa blokom mehanizma motora, time, što je n. pr. na čeonoj strani kutije menjačkog mehanizma vezan pomoći flansi. Usled toga srednji mehanizam za izravnjanje može ne samo biti održavan lako pri-

stupnim, već se dejstvo motora i na najkraćem putu može iza menjackog mehanizma pomoću pogonskih osovina i_1 , i_2 raspodeljivati na mehanizme i_{11} , i_{12} za izravnanje. I pribor motora, n. pr. hladnik K je podesno vezan sa blokom mehanizma motora.

Prednji točkovi c_1 , c_2 i zadnji točkovi c_3 , c_4 su postavljeni tako da se pojedinačno mogu upravljati oko čepova, koji su postavljeni sa obe strane ukrsnih zglobova ma i njihove osovine se svagda pružaju što je moguće bliže podnožju točkova, da bi se smanjio potreban rad krmanjenja. (Na sl. 1 i 4 su ose krmilnih čepova iz razloga preglednog predstavljanja malo pomerene) Krmanjenje se izvodi pomoću podeljenih poluga t_1 , t_2 , odnosno t_3 , t_4 , koje su s jedne strane zglobljene na polugu t nosača c a osovinskih krakova, i s druge strane na krmilne poluge s_2 , s_4 koje su pomoću čepova r postavljene na okvirnim nosačima n_2 , n_3 . Krmilne poluge s_2 , s_4 su snabdevene naspramno upravljenim ugaonim kraćima s_1 , s_3 i pomoću poluge q_1 , q_2 , q_3 koje deluju na ove tako su vezane, da je kretanje u desno prednjih točkova c_1 , c_2 u vezi sa isto tako velikim skretanjem u levo zadnjih točkova c_3 , c_4 (kao što je pokazano na sl. 6) i obratno. Prednja poluga q_1 se pogoni preko krmilnog mehanizma O pomoću poluge p u podužnom pravcu kola. Srednje poluge q_2 , q_3 nalaze se u vezi sa medupolugama u_1 , u_2 , koje se nalaze na poprečnoj osovinici v koja je postavljena između okvira a_1 , a_2 .

Poprečna osovinica v je snabdevena napravom za spajanje, pomoću koje se krmilna naprava zadnjih točkova može po volji isključivati i utvrdivati. Ova se mera pokazuje kao potrebna, da bi se mimošle izvesne smetnje. U ovom cilju je desna medupoluga u_1 postavljena aksijalno pomjerljivo na poprečnoj osovinici v i snabdevena je vencima w_2 , w_3 sa kandžama, koji se mogu dovoditi u zahvat ili sa naspramnim kandžama prstena x naglavljeno na osovinici v ili pak sa naspramnim kandžama prstena y koji je utvrđen na okvirnom nosaču a_1 , uvek prema tome, kako se želi dvogubo krmanjenje ili prosti krmanjenje. Pomeranje poluge u_1 se izvodi pomoću uključne poluge koja zahvata u njene vodiljne žljebove w_1 , i koja se podesno upravlja sa vodiljnog mesta. Naravno da mogu namesto opisane naprave biti upotrebljene i druge spojne naprave.

Svi pojedinačni članovi koji služe za vodenje, elastično postavljanje, pogon i krmanjenje, iz kojih je svagda složena jedinica točka, izvedeni su potpuno istovremeno, tako, da mogu uzajamno biti zame-

njivani. Time se smanjuju ne samo proizvodni troškovi, već i u trošak za eventualno potrebne popravke, pri čemu je osim tog još i količina rezervnih delova koji treba da se nose sobom svedena na najmanju meru.

Patentni zahtevi:

1.) Motorno vozilo, naročito za terene bez puteva, naznačeno time, što je izvedena jednovremena primena sledećih po sebi poznatih odlika za sve točkove, naime: pojedinačno vodenje pomoću poprečno oscilišućih krmilnih četvorouglova (d_1 , d_2); pojedinačni pogon pomoću poprečnih zglobnih osovina (m_1 , m_2 i m_3 , m_4); pojedinačno krmanjenje pomoću podeljenih poluga (t_1 , t_2 i t_3 , t_4).

2.) Motorno vozilo po zahtevu 1, naznačeno time, što su vodiljni, pogonski i krmilni organi (d , f , m , t) za svaku jedinicu točka izvedeni istovremeno, tako, da mogu po volji biti uzajamno zamjenjivani.

3.) Motorno vozilo po zahtevu 1, naznačeno time, što se krmilni četvorougao-nik sastoji iz dva uglavnom paralelna i u vidu torugla krmila (d_1 , d_2), i što je gornje krmilo (d_1) u cilju smanjenja promena u tragu (koloseka) izvedeno kraćim no donje krmilo (d_2).

4.) Motorno vozilo po zahtevu 1, naznačeno time, što se pogonski momenat pomoću srednjeg mehanizma (i_1) za izravnanje raspodeljuje na dva spoljna mehanizma (i_{11} , i_{12}) za izravnanje, i što bar srednji mehanizam (i_1) za izravnanje radi sa automatskom zaprekom.

5.) Motorno vozilo po zahtevu 1, naznačeno time, što su krmilne poluge (s_1 , s_4) za prednje i zadnje točkove (c_1 , c_2 i c_3 , c_4) uzajamno vezane pomoću dveju poluga (q_1 , q_2), i što su poluge (q_2 , q_3) vezane sa na poprečnoj osovinici (v) postavljени medupolugama (u_1 , u_2).

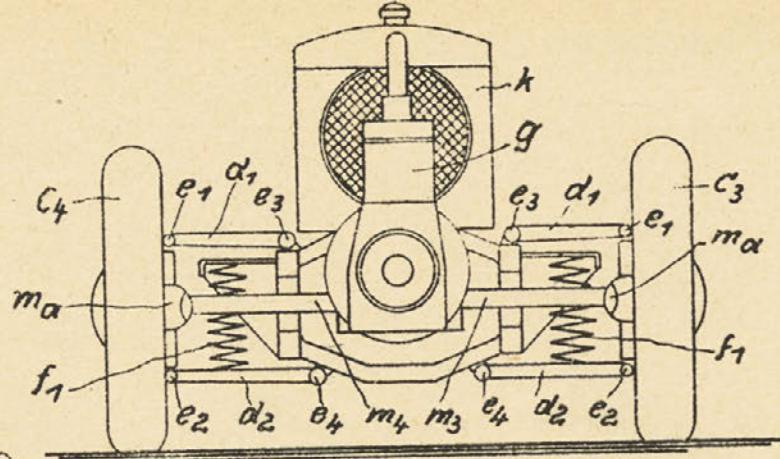
6.) Motorno vozilo po zahtevu 1 i 4, naznačeno time, što su pogonski motor (g) i menjacki mehanizam (h) naizmenično blokirani sa osovinskom kutijom (i_{11}), pri čemu je izvan osovine postavljeni pogonski motor (g) postavljen više, no menjacki mehanizam (h) koji je postavljen u osovinama.

7.) Motorno vozilo po zahtevu 1, 4 i 6, naznačeno time, što je srednji mehanizam (i_1) za izravnanje vezan pomoću flansi sa blokom (g , h , i_{11}) mehanizma motora, n. pr. sa čeonom stranom kutije (h) mehanizma.

8.) Motorno vozilo po zahtevu 1 i 5,

naznačeno time, što se naprava (t , s , q) za krmanjenje zadnjih točkova (c_2 , c_4) prvenstveno može sa vodinog mesta isključivati i utvrđivati, n. pr. pomoću kakve

spojne naprave (w , x , y), koja je postavljena na poprečnoj osovini (v), za međupologu (u_2).

Fig. 1

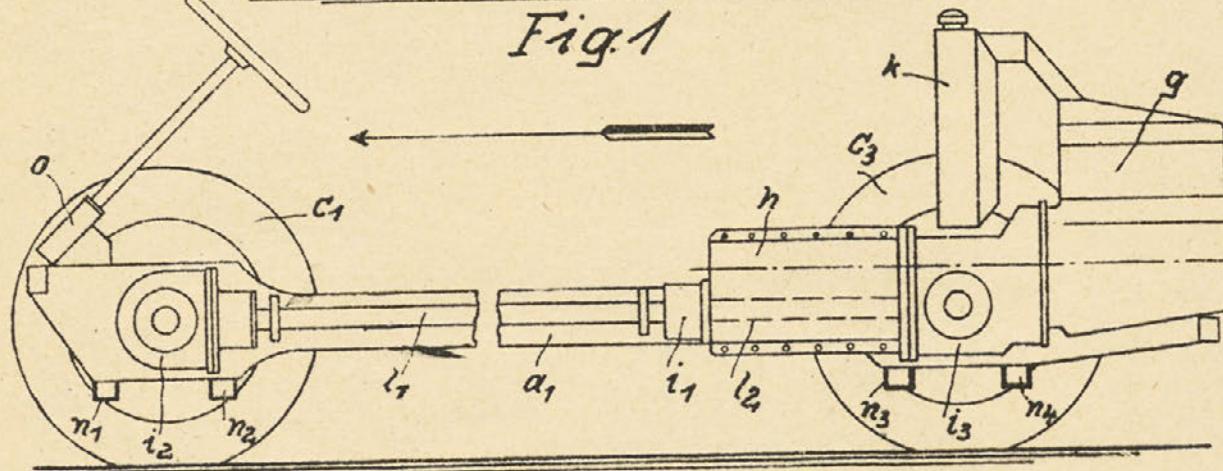

Fig. 2

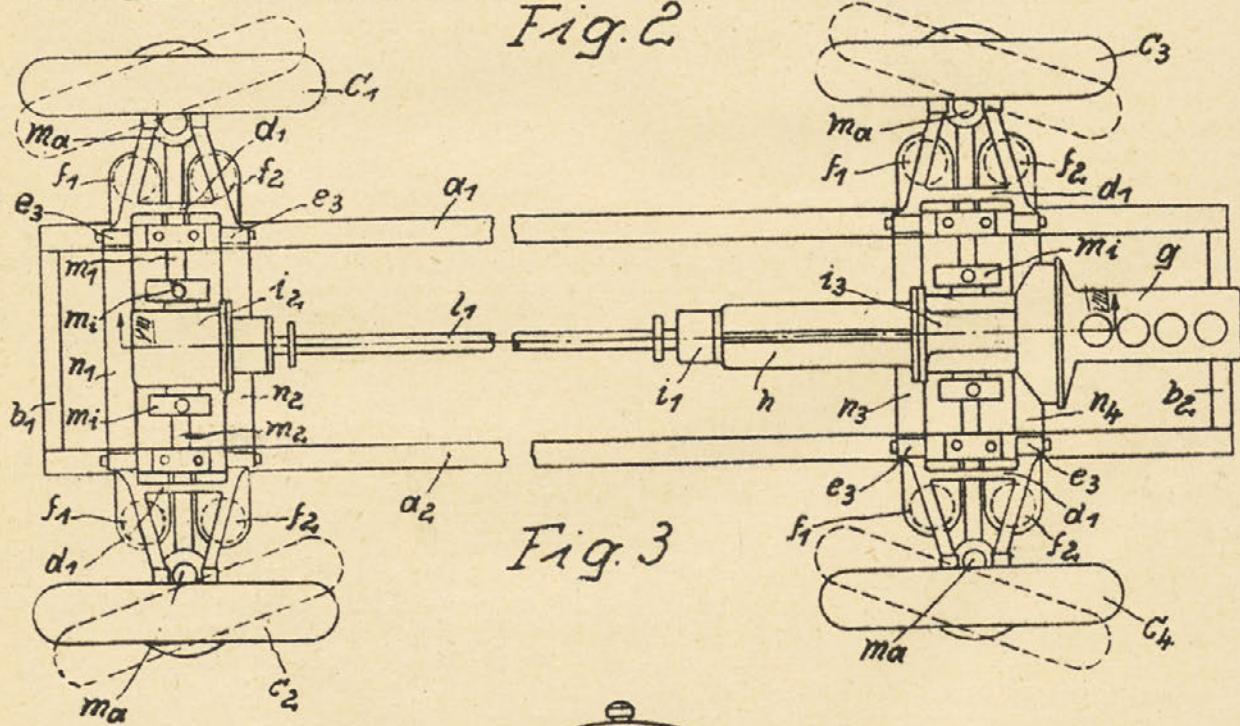
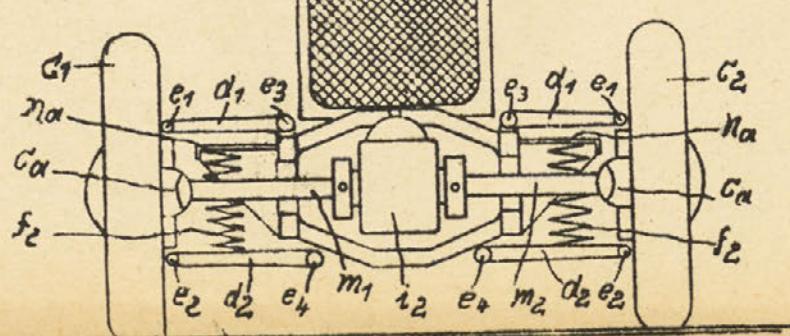

Fig. 3

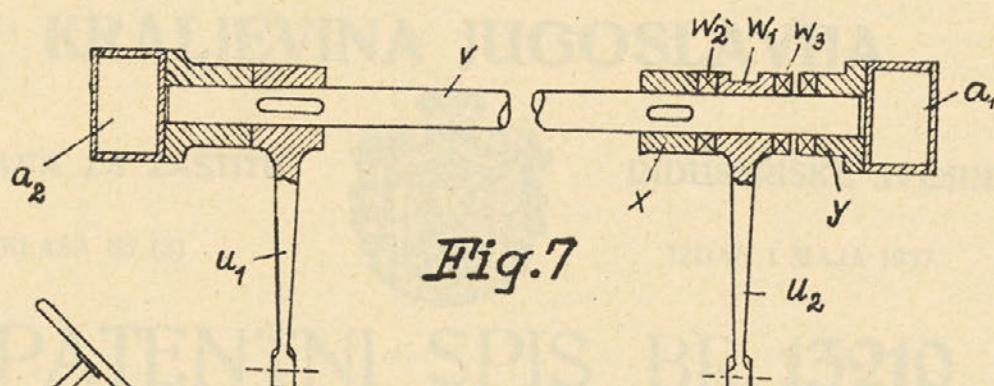

Fig. 7

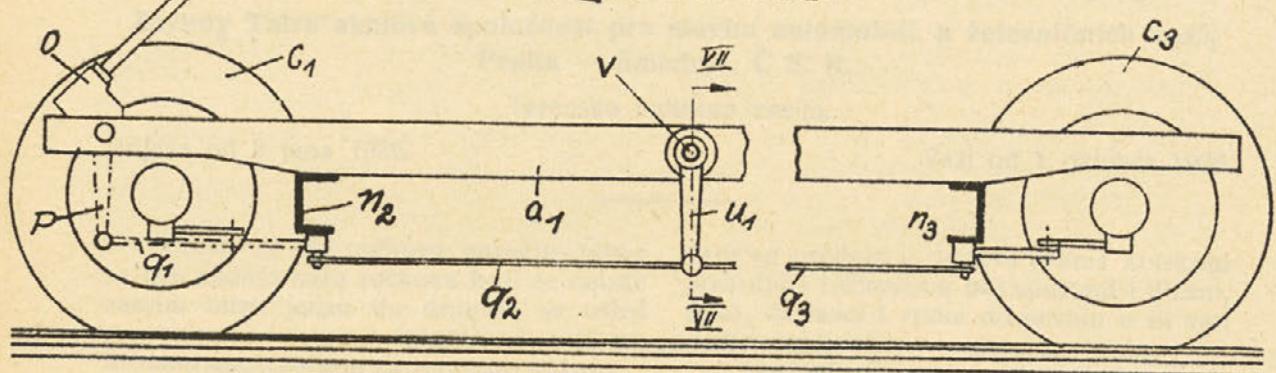

Fig. 5

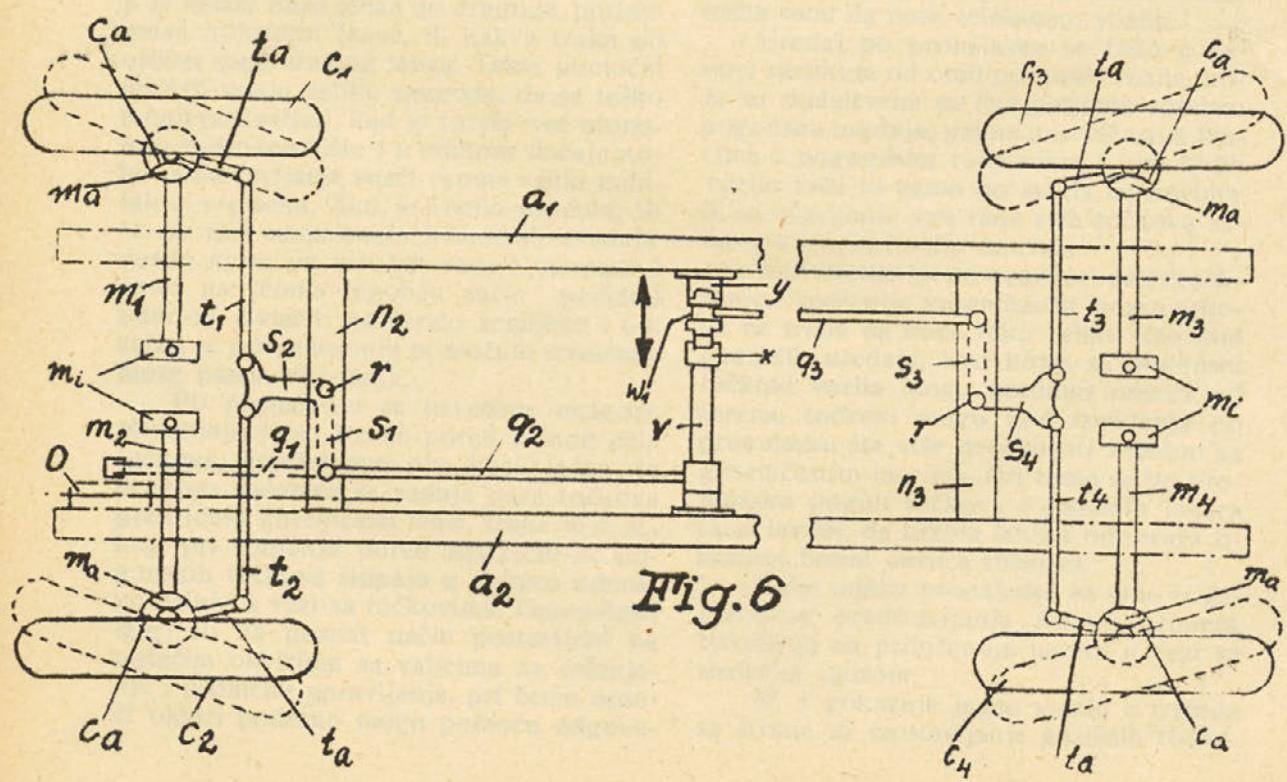

Fig. 6

